

slag skal jeg bemærke, at det rigtignok forekommer mig, at man ikke bør gaae ind paa Lovforslagets Bestemmelse om, at der ikke maa sælges et mindre Quantum Brændevin end $\frac{1}{2}$ Pot. Der er baade af det ærede 9de Kongevalgte Medlem her ligeoverfor (Fischer) ved første Behandling og ligeledes af min ærede Sidemand (N. P. Hansen) igaar blevet gjort opmærksom paa, at den fattige Huusmand, som mange Gange maa faae en Gaardmand enten til at hente sig et Læs Brænde i Skoven eller til en lignende ubetydelig Tjeneste, ikke kan være tjent med, at han kun kan kjøbe $\frac{1}{2}$ Pot Brændevin. Dette vil kun være at tvinge ham til at kjøbe mere, end han behøver, thi $\frac{1}{4}$ Pot vil være Alt, hvad han ved de af mig nævnte Anledninger behøver. Skal der altsaa overhovedet gives nogen Bestemmelse om, hvor stort et Quantum Brændevin der maa kjøbes, saa troer jeg rigtignok, at $\frac{1}{4}$ Pot ialfald vil være tilstrækkelig. — Hvad Forslaget under Nr. 12 angaaer, hvorom der jo har været talt en Deel, skal jeg bemærke, at det ikke forekommer mig at være ubilligt imod nogen af Parterne, hverken imod Byerne eller imod Landet, hvilket man synes at have villet gjøre gjældende. Vi vide jo Alle, at der hos Kjøbstadbefolkningen hersker en vis Misstemning imod Rigsdagen, og at det er en almindelig Mening i Kjøbstæderne, at der gjøres Meget for Landet, men derimod Sletintet for Byerne. Da der nu hidtil efter Næringsloven af 1857 har fundet den Ulighed Sted, at Kommunelasserne paa Landet have taget hele Betalingen for Næringsbeviser, men at man i Kjøbstæderne har maattet dele denne Betaling med Statskassen, saa finder jeg det rigtigt, at man ved at hæve denne Ulighed modarbejder hin Stemning. Enten man vil hæve Uigheden ved at opveie den gjennem en Forandring af Bestemmelserne om den aarlige Afgift, eller man vil hæve den ligefrem derved, at man stiller Kjøbstad og Land lige i Henseende til Betalingen for Næringsbeviserne, det bliver jo ganske vist en Smagssag, men jeg synes, at Billighed dog i alle Tilfælde taler for, at der bør finde et ligeligt Forhold Sted. — Da det nu er paatænkt at nedsætte en Commission til at

undersøge Kjøbstædernes økonomiske Forhold, saa er det et Spørgsmaal, om det ikke overhovedet kunde have været hensigtsmæssigt, at den her foreslaaede Lov var kommen til at berøve saalænge, indtil man saae, hvorledes den Betænkning kom til at lyde, som kom frem fra en saadan Commission for Kjøbstæderne. Og hvis de Anskuelser gaae igjennem, som ligge til Grund for Lovforslaget, ifølge hvilke man paa ethvert Punkt skal søge Garantier mod Misbrug gjennem skærpede Fordringer og Straffebestemmelser, saa maa man ialfald haabe, at man, naar der iøvrigt skal foretages en Revision af Næringsloven af 1857, efterat Kjøbstadcommissionen har afgivet sin Betænkning, ogsaa paany vil tage det heromhandlede hele Forhold under Overveielse og maaffe da ændre det i en mere fristundet Retning. — En Betænknelighed ved at sætte Afgiften saa høit, som i Lovforslaget fastsat, synes jeg ogsaa maa ligge deri, at de, der nu paa henimod 1,000 Steder rundt i Landet have faaet Bevilling til Brændeviinshandel efter Næringsloven af 1857, ere komne i Besiddelse af denne Næringsvei paa en langt lempeligere og billigere Maaade, end de ville gjøre, der ville komme i Besiddelse af den efter den foreslaaede Lovs Bestemmelser. — Det Uendingsforslag, som er stillet af det ærede 1ste Medlem for 11te Kred (Nielsen), forekommer mig at være meget hensigtsmæssigt, især efterat jeg har hørt den Motivering, som den ærede Forslagsstiller har givet af dette sit Forslag; det forekommer mig altsaa, at det bør tiltrædes af Thinget. Der er jo nemlig dog stor Forskjel paa Handelen i de forskjellige Kroer, og der er saaledes Meget, der kan tale for, at Kroerne omkring paa Landet blive inddeelte i Classer, enten to eller tre, og at den aarlige Afgift saa bliver sat efter den Klasse, hvortil de henføres. Det maa herved ogsaa erindres, at adskillige Kroer have mistet en stor Deel af deres Næring ved Sernbanernes Anlæg og ved Forandringer af Landeveiene, og at Billighed altsaa synes at tale for, at der ikke bliver paalagt deres Ciere for store Afgifter, større, end de ere vantede til hidtil at bære.

Formanden: Der undslap det ærede